

Uniwersytet w Siedlcach

Ogólnopolska Konferencja Naukowo - Szkoleniowa
z sesją studencką

*„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad
człowiekiem chorym”*

Instytut Nauk o Zdrowiu
Wydział Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu
Uniwersytetu w Siedlcach

STRESZCZENIA WYSTĄPIEŃ

Siedlce, 24 stycznia 2025 r.

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielegniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Komitet Naukowy

Przewodniczący: Dr n. med. Robert Jan Łuczyk profesor UM, Dr hab. Elżbieta Krzęcio-Nieczyporuk prof. UwS, Dr hab. inż. Katarzyna Antosik prof. UwS, dr n. med. Anna Ślifirczyk

Vice-przewodniczący: dr n. med. i n. o zdr. Kamil Sikora, dr n. med. Marta Łuczyk prof. UM, dr n. med. Agnieszka Wawryniuk prof. UM

Członkowie:

Prof. dr hab. Wojciech Kolanowski

Dr hab. n. med. Lubomir Bodnar, prof. UwS

Dr hab. n. med. Jakub Radziszewski prof. UwS

Dr hab. n. med. Marzena Samardakiewicz prof. UM

Dr hab. Anna Pacian prof. UM

Dr hab. Anna Charuta prof. UwS

Dr n. hum. Monika Baryła-Matejczuk prof. WSEI

Dr Katarzyna Kowalcze

Dr hab. Jolanta Pacian

Dr n. hum. Monika Baryła – Matejczuk prof. WSEI

Dr n. med. Dorota Weber

Dr n. med. Katarzyna Kieczka-Radzikowska

Dr n. med. Katarzyna Sawicka

Dr n. med. Joanna Kozłowiec

Dr n. med. Andrzej Tytuła

Dr n. o zdr. Kamil Chołuj prof. UM

Dr n. o zdr. Justyna Chmiel prof. UM

Dr n. med. Bożena Muraczyńska

Dr n. med. Monika Pruchniak

Dr n. med. Agnieszka Sobolewska-Samorek

Dr n. med. Katarzyna Dońska

Dr n.med. Renata Domżał-Drzewicka

Mgr Magdalena Pięta

Mgr Zdzisława Anna Borkowska

Mgr Joanna Kulińska

Mgr Zofia Woźniak

Mgr Monika Smuniewska

Mgr Szymon Rojek

Mgr Teresa Cena

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej
nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Komitet Organizacyjny

Przewodniczący: dr n. med. i n. o zdr. Kamil Sikora, dr n. med. Agnieszka Wawryniuk prof. UM

Vice-przewodniczący: dr n. med. Marta Łuczyk prof. UM, dr n. med. Anna Ślifirczyk,
dr n. med. Robert Jan Łuczyk prof. UM,

Członkowie:

Dr hab. Anna Pacian prof. UM

Dr hab. Jolanta Pacian

Dr n. hum. Monika Baryła – Matejczuk prof. WSEI

Dr Katarzyna Kowalcze

Dr n. o zdr. Kamil Chołuj prof. UM

Dr n. o zdr. Justyna Chmiel prof. UM

Dr n. med. Dorota Weber

Dr n. med. Katarzyna Sawicka

Dr n. med. Katarzyna Dońska

Dr n. med. Agnieszka Sobolewska-Samorek

Dr n. med. Monika Pruchniak

Dr n.med. Renata Domżał-Drzewicka

Mgr Justyna Rozwadowska

Mgr Rafał Buksiński

Mgr Magdalena Piętak

Mgr Monika Smuniewska

Mgr Zofia Woźniak

Mgr Szymon Rojek

Mgr Teresa Cena

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej
nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielegniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Spis treści

Dolegliwości bólowe kręgosłupa rodziców dzieci z niepełnosprawnościami	7
Anna Zalewska	7
Zastosowanie PVP-I oraz PHMB w miejscowym procesie leczenia odleżyny – opis przypadku	8
Biegiewska Martyna, Kuziel Gabriela, Kąkol Ewa, Pytlak Kamila, Bazaliński Dariusz	8
Miejsce logopedy w interdyscyplinarnym zespole terapeutycznym w opiece nad człowiekiem chorym	10
Cezary Roman	10
Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia u kobiet	12
Agata Sajewicz, Dominika Soczko	12
Rola fizjoterapeuty w edukacji kobiet dotyczącej profilaktyki nowotworów ginekologicznych	14
Aleksandra Żołyński-Brzuchacz, Edyta Barnaś, Dorota Bartusik-Aebisher	14
Determinanty stanu zdrowia chorego z zaawansowanym nowotworem krtani – studium przypadku	16
Patrycja Pitak	16
Zadania dietetyka w zespole terapeutycznym nad pacjentem przygotowującym się do operacji bariatrycznej	17
Iwona Migacz-Bodziony, Ewelina Gwóźdź	17
Placebo i nocebo w pracy fizjoterapeuty	19
Dominika Soczko, Agata Sajewicz	19
Zachowania zdrowotne osób zamieszkujących tereny wiejskie	22

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej
nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Agata Sieląg, Ewa Guz, Magdalena Urban, Mariusz Sutryk, Katarzyna Iskra	22
Typy osobowości osób wybierających zawód pielęgniarki	24
Agnieszka Sulmińska Szulc, Ewa Guz, Kinga Wójcik, Mariusz Sutryk, Iwona Szuster, Zbigniew Orzeł	24
Problemy pielęgnacyjne w opiece nad pacjentem z typem hipermobilnym zespołu Ehlersa-Danlosa	26
Natalia Struk, Mariusz Sutryk, Julia Niewiadomska, Katarzyna Iskra	26
Rola karotenoidów prewencji chorób nowotworowych	28
Gwóźdź Ewelina, Migacz-Bodziony Iwona	28
Opieka pielęgniarska nad pacjentką ze stanem zapalnym narządu rodneego	30
Daria Miechowiecka, Martyna Miftadinow, Gabriela Kukawska, Kinga Chmielik	30
Współpraca pielęgniarki z rodzina pacjenta po urazie czaszkowo – mózgowym w zakresie opieki w warunkach domowych	32
Gabriela Kukawska, Daria Miechowiecka, Martyna Miftadinow, Kinga Chmielik	32
Rola pielęgniarki w opiece nad pacjentem ze stymulatorem serca. Studium przypadku pacjenta z objawową bradykardią	34
Adrian Filip, Mariusz Sutryk, Patrycja Dachnowska, Barbara Siedlecka	34
Opieka pielęgniarska nad pacjentem z chorobą oparzeniową	36
Iwona Goerzyńska, Mariusz Sutryk, Magda Drożdżowska, Barbara Siedlecka	36
Sposoby postrzegania sytuacji stresowej w obliczu choroby. Badania przeprowadzone wśród pacjentów kliniki Neurochirurgii	38
Sylwia Gąska, Zbigniew Orzeł, Anastazja Wręga, Ewa Guz, Mariusz Sutryk	38
Rola pielęgniarki w opiece nad pacjentem z odmą płucnową – analiza indywidualnego przypadku	40

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej
nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielegniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Martyna Miftadinow, Daria Miechowiecka, Gabriela Kukawska, Kinga Chmielik	40
Występowanie i nasilenie stresu u pacjentów kwalifikowanych do zabiegów ortopedycznych	42
Agnieszka Wawryniuk, Robert Łuczyk, Katarzyna Sawicka, Kamil Sikora, Marta Łuczyk ...	42
Radzenie sobie ze stresem i poczucie sensu życia studentów	45
Agnieszka Wawryniuk, Ewa Szymczuk, Robert Łuczyk, Katarzyna Sawicka, Kamil	45
Sikora, Marta Łuczyk	45
Struktura modelu osobowości jako predyktor występowania stresu, lęku i depresji w grupie pacjentów z chorobą niedokrwienną serca, nadciśnieniem tętniczym i niewydolnością serca	48
Robert Jan Łuczyk, Lidia Gut, Marta Łuczyk, Kamil Sikora, Agnieszka Wawryniuk, Katarzyna Sawicka, Rafał Buksiński, Szymon Rojek, Justyna Rozwadowska	48
Występowanie i nasilenie stresu, lęku i depresji a domeny struktury modelu osobowości w grupie pacjentów z rozpoznany nowotworem złośliwym	50
Robert Jan Łuczyk, Katarzyna Kleszko, Marta Łuczyk, Kamil Sikora, Agnieszka Wawryniuk, Rafał Buksiński, Katarzyna Sawicka, Szymon Rojek, Justyna Rozwadowska	50

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Dolegliwości bólowe kręgosłupa rodziców dzieci z niepełnosprawnościami

Anna Zalewska

Katedra Nauk o Zdrowiu, Akademia Łomżyńska, Łomża

Wstęp

Opieka nad dzieckiem z niepełnosprawnością jest ogromnym wyzwaniem dla rodziców. Przewlekły ból kręgosłupa jest jednym z najczęściej występujących problemów zdrowotnych u opiekunów dzieci z niepełnosprawnościami.

Cel pracy

Celem pracy jest przedstawienie problemu dolegliwości bólowych kręgosłupa rodziców dzieci z niepełnosprawnościami.

Materiał i metody

Podczas zbierania danych do przeglądu narracyjnego wykorzystano wyszukiwarki PubMed oraz Google Scholar. Kryteria użyte do wyszukiwania artykułów to prace opublikowane od 2015 roku, dostępne w języku polskim lub angielskim.

Podstawowe założenia

Dolegliwości bólowe kręgosłupa u rodziców dzieci z niepełnosprawnościami są wynikiem fizycznych i psychicznych obciążeń związanych z pełnieniem roli opiekuna. Profilaktyka, rehabilitacja i edukacja w zakresie ergonomii mogą przyczynić się do zmniejszenia bólu oraz poprawy jakości życia opiekunów.

Podsumowanie

Dolegliwości bólowe kręgosłupa są powszechnym problemem wpływającym na jakość życia rodziców i ich zdolność do pełnienia roli opiekuńczej. Współpraca między specjalistami jest niezbędna, by zapewnić im kompleksową pomoc i poprawić jakość ich życia.

Słowa kluczowe: ból kręgosłupa, rodzice, niepełnosprawność

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielegniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Zastosowanie PVP-I oraz PHMB w miejscowym procesie leczenia odleżyny – opis przypadku

Biegniewska Martyna, Kuziel Gabriela, Kąkol Ewa, Pytlak Kamila, Bazaliński Dariusz

Instytut Nauk o Zdrowiu, Kolegium Nauk Medycznych, Uniwersytet Rzeszowski, Studenckie Koło Naukowe Opieki nad Osobami Starszymi, Poradnia Leczenia Ran, Szpital Specjalistyczny Podkarpacki Ośrodek Onkologiczny w Brzozowie

Opiekun pracy: mgr Kamila Pytlak, dr hab. n. o zdr. Dariusz Bazaliński, prof. UR

Wstęp

Liczba chorych z odleżynami wzrasta, jest to związane z starzejącym się społeczeństwem, zwiększoną liczbą pacjentów operowanych, po urazach, z nowotworami. Priorytetem jest zapobieganie ich powstawaniu, jednak, gdy stan kliniczny chorego jest ciężki i występuje wiele czynników ryzyka, dochodzi do wystąpienia ran. Leczenie odleżyn ma charakter interdyscyplinarny i wielospecjalistyczny, wymagający współpracy w zespole.

Cel pracy

Celem pracy była próba odpowiedzi na pytanie jaki jest poziom satysfakcji z życia kobiet leczonych z powodu niepłodności oraz czy ma to związek z wybranymi czynnikami socjo-demograficznymi?

Material i metody

Wykorzystano metodę studium przypadku. Kobieta, lat 86, w obrębie pośladków odleżyna typ UPI sugerująca odleżynę typu Kennedy, o powierzchni ponad 200 cm², czarna, bez cech demarkacji. Wdrożono miejscowe postępowanie w oparciu o schemat TIMERS i konsensus higieny rany. Po etapie demarkacji, zaobserwowano proces gojenia, zmniejszenie oraz spłylenie obszaru uszkodzenia, ziarninowanie. Wyniki odnotowano w kwestionariuszu badawczym.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielegniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Podsumowanie

Rany przewlekłe obciążone są ryzykiem infekcji, w miejscowym postępowaniu należy wdrażać substancje o działaniu przeciwdrobnoustrojowym w oparciu o wytyczne polskie i zagraniczne. PVP-I i PHMB są substancjami wykazującymi wysoki indeks bakteriobójczy, tym samym zachowując niską cytotoksyczność i pozytywny wpływ na łożysko ran i proces gojenia.

Słowa kluczowe: Odleżyna, powidon jodu (PVP-I), poliheksanidyna (PHMB)

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Miejsce logopedy w interdyscyplinarnym zespole terapeutycznym w opiece nad człowiekiem chorym

Cezary Roman

Zakład Fonoaudiologii Klinicznej i Logopedii, Uniwersytet Medyczny w Białymstoku

Wstęp

W przypadku pacjentów z problemami komunikacyjnymi, językowymi, a także trudnościami w połykaniu, istotną rolę w zespole terapeutycznym pełni logopeda. Współczesne modele opieki zdrowotnej uwzględniają logopedię jako kluczowy element terapii pacjentów neurologicznych czy geriatrycznych.

Cel pracy

Celem pracy jest przedstawienie miejsca logopedy w interdyscyplinarnym zespole terapeutycznym.

Materiały i metody

Podczas zbierania danych do przeglądu narracyjnego wykorzystano wyszukiwarki PubMed oraz Google Scholar. Kryteria użyte do wyszukiwania artykułów to prace opublikowane od 2015 roku, dostępne w języku polskim lub angielskim.

Podstawowe założenia

Logopeda stanowi niezbędny element interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego, szczególnie w kontekście opieki nad pacjentem z zaburzeniami mowy oraz dysfagią, który poprzez swoje umiejętności i wiedzę, przyczynia się m.in. do poprawy komunikacji pacjenta, co ma bezpośredni wpływ na jego jakość życia i samodzielność. Skuteczna współpraca w zespole terapeutycznym jest fundamentem efektywnej rehabilitacji i leczenia pacjentów z różnymi schorzeniami.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielegniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Podsumowanie

Obecność logopedy w interdyscyplinarnym zespole terapeutycznym jest niezbędna dla zapewnienia kompleksowego i holistycznego podejścia do opieki nad pacjentem. Jego praca ma fundamentalne znaczenie dla procesu zdrowienia pacjenta, zwłaszcza w przypadku schorzeń wpływających na zdolność komunikowania się i połykania.

Słowa kluczowe: logopeda, zespół interdyscyplinarny, choroba

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia u kobiet

Agata Sajewicz, Dominika Soczko

Studenckie Koło Naukowe przy Klinice Neurologii i Rehabilitacji Dziecięcej, Uniwersytet Medyczny w Białymstoku

Opiekun pracy: Dr n. o zdr. Karolina Średzińska, dr n. o zdr. Janusz Wojtkowski

Wstęp

Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia to jedne z najważniejszych działań podnoszących świadomość zdrowotną społeczeństwa w trosce o ich zdrowie. Jest ona głównie potrzebna ludziom zdrowym. Jedną z najważniejszych grup do których powinna być skierowana edukacja i promocja zdrowia są kobiety, które są szczególnie narażone na niektóre choroby.

Cel pracy

Celem pracy jest ukazanie, jak ważna jest odpowiednia edukacja zdrowotna i promocja zdrowia skierowana do kobiet.

Material i metody

Przegląd literatury naukowej z lat 2015-2022.

Podstawowe założenia

Obecnie edukacja zdrowotna i promocja zdrowia jest jednym z najważniejszych działań dbania o świadomość kobiet. Dzięki nim wprowadzenie odpowiedzialności wobec własnego zdrowia i dbania o siebie staje się bliższa wielu osobom.

Podsumowanie

Kobiety we współczesnym świecie często zapominają o swoim zdrowiu, przez brak odpowiedniej edukacji na ten temat nie zdają sobie sprawy jak ważne jest dbanie o własne zdrowie przed wystąpieniem choroby. Promocja zdrowia i edukacja zdrowotna pomaga

Uniwersytet
w Siedlcach

Ogólnopolska Konferencja Naukowo – Szkoleniowa z sesją studencką

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

kobietom zwiększyć samoświadomość tego jak ważny jest styl ich życia, jednocześnie pomagając uniknąć wielu zdrowotnych problemów w przyszłości.

Słowa kluczowe: Edukacja zdrowotna, promocja zdrowia, edukacja kobiet, samoświadomość.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielegniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Rola fizjoterapeuty w edukacji kobiet dotyczącej profilaktyki nowotworów ginekologicznych

Aleksandra Żołątniak-Brzuchacz, Edyta Barnaś, Dorota Bartusik-Aebisher

Afiliacja: Collegium Medicum, Uniwersytet Rzeszowski

Wstęp

Fizjoterapeuci pełnią kluczową funkcję w systemie opieki zdrowotnej, w szczególności w zakresie edukacji kobiet na temat nowotworów ginekologicznych. Ich bezpośredni kontakt z pacjentkami podczas terapii rehabilitacyjnej i ćwiczeń stwarza możliwość do szerzenia wiedzy na temat profilaktyki oraz wczesnego rozpoznawania chorób nowotworowych.

Cel pracy

Celem pracy jest analiza roli fizjoterapeutów w edukacji pacjentek, dotyczącej profilaktyki nowotworów ginekologicznych oraz ocena ich wpływu na zwiększenie świadomości zdrowotnej kobiet.

Podstawowe założenia

Z badań wynika, że edukacja zdrowotna prowadzona przez fizjoterapeutów może przyczynić się do zmiany zachowań zdrowotnych kobiet. Wskazuje się na szczególną rolę fizjoterapeutów w zwracaniu uwagi na: znaczenie aktywności fizycznej, kontrolowanie masy ciała i eliminowanie czynników ryzyka, takich jak palenie tytoniu. Dane z 2024 roku sugerują, że kobiety częściej korzystają z fizjoterapii niż z wizyt u ginekologa, co czyni fizjoterapeutów ważnym ogniwem w edukacji o profilaktyce nowotworów.

Podsumowanie

Fizjoterapeuci mogą wspierać profilaktykę onkologiczną poprzez edukację zdrowotną i promowanie zdrowego stylu życia. Ich działania mogą zwiększyć świadomość kobiet, szczególnie w zakresie wczesnego wykrywania nowotworów i znaczenia badań

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej
nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

profilaktycznych. Integracja fizjoterapeutów z interdyscyplinarnymi zespołami opieki onkologicznej powinna być priorytetem w rozwijaniu kompleksowej opieki zdrowotnej.

Słowa kluczowe: fizjoterapia, profilaktyka onkologiczna, onkologia ginekologiczna

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Determinanty stanu zdrowia chorego z zaawansowanym nowotworem krtani – studium przypadku

Patrycja Pitak

*Studenckie Koło Naukowe Pielęgniarstwa, Wydział Nauk o Zdrowiu i Psychologii, Collegium Medicum,
Uniwersytet Rzeszowski*

Opiekun pracy: dr.n.med. Małgorzata Marć

Wstęp

Nowotwór krtani należy do nowotworów..głowy i szyi, który w..stadium zaawansowanym oddziałuje nie tylko na funkcjonowanie w sferze somatycznej, ale emocjonalnej, społecznej i psychicznej pacjenta.

Cel pracy

Celem pracy..jest ukazanie czynników..determinujących stan zdrowia i funkcjonowanie pacjenta z zaawansowanym nowotworem krtani.

Material i metoda

Studium przypadku 58-letniego pacjenta z nowotworem krtani w środowisku domowym. Techniki i narzędzia badawcze: analiza dokumentów, wywiad, pomiar bezpośredni i pośredni (skala Lawtona, Barthel, numeryczna skala bólu).

Podstawowe założenia

Zaburzenia nastroju, trudność w akceptacji choroby, smutek i niepokój są determinowane somatycznymi dolegliwościami wynikającymi z przebiegu choroby i metod terapii.

Podsumowanie

Rozpoznanie czynników determinujących występowanie zaburzeń w funkcjonowaniu pacjenta pozwala na adekwatną opiekę ze strony pielęgniarki, rodziny i innych profesjonalistów.

Słowa kluczowe: nowotwór krtani, zaburzenia stanu zdrowia, opieka pielęgniarska

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Zadania dietetyka w zespole terapeutycznym nad pacjentem przygotowującym się do operacji bariatrycznej

Iwona Migacz-Bodziony, Ewelina Gwóźdź

Katedra Dietetyki, Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu, Akademia Nauk Stosowanych w Nowym Sączu

Wstęp

Na świecie otyłość stanowi jeden z istotnych problemów zdrowia publicznego. U chorych, u których leczenie zachowawcze nie przyniosło efektu, stosuje się leczenie chirurgiczne. Zadania dietetyka będącego w zespole terapeutycznym są kluczowe. Proponuje się podejście pracy dietetyka do pacjenta o charakterze holistycznym.

Cel pracy

Celem pracy było przedstawienie zadań dietetyka w zespole terapeutycznym przygotowującym pacjenta do operacji bariatrycznej.

Materiał i metody

Analiza piśmiennictwa.

Podstawowe założenia

Chirurgia bariatryczna jest najskuteczniejszą metodą leczenia otyłości. Warunkiem spadku masy ciała jest przestrzeganie przez pacjenta zaleceń dietetycznych oraz aktywności ruchowej do końca życia. Opracowano standardy opieki w okresie przed-, około- oraz pooperacyjnym. Czas przeznaczony na przygotowania do operacji to 3, a najkorzystniej 6-12 miesięcy. Rekomendowana jest multimodalna prehabilitacja czyli kompleksowe przygotowanie pacjenta do leczenia. Praca dietetyka z pacjentem polega na ocenie stanu odżywienia, przeanalizowaniu aktualnie stosowanej diety, objaśnieniu pacjentowi błędów, ich korygowanie oraz budowanie racjonalnych nawyków żywieniowych, a także naukę planowania zakupów, dobranie produktów spożywczych, opracowanie receptury potraw czy dopasowanie sprzętu kuchennego. Proponowaną do wdrożenia przed operacją jest dieta

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielegniarek i Poloznych
Regionu Siedleckiego

ubogoenergetyczna, a w uzasadnionych przypadkach niskoenergetyczna (LCD), bardzo niskoenergetyczna (VLCD) lub bardzo niskokaloryczna ketogeniczna (VLCKD). Istnieje mała ilość informacji na temat stosowania schematu ostatniej diety w tej kwestii, co czyni ją tematem do dyskusji. Sugeruje się, aby ponownie zdefiniować rolę dietetyka, by jego celem było podejście holistyczne, kluczowo traktujące ogólne polepszenie zdrowia metabolicznego, stanu zapalnego, mikrobiomu jelitowego, jakości życia i snu, a także psychicznego samopoczucia.

Podsumowanie

Chirurgia bariatryczna jest metodą leczenia otyłości coraz bardziej popularną w Polsce. Zadania dietetyka w przygotowaniu pacjenta z zakresu stosowania diety i edukacji są istotne. Sugeruje się, aby rola dietetyka miała charakter holistyczny ze współpracą z innymi członkami zespołu terapeutycznego.

Słowa kluczowe: chirurgia bariatryczna, zadania dietetyka, podejście holistyczne.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Placebo i nocebo w pracy fizjoterapeuty

Dominika Soczko, Agata Sajewicz

Uniwersytet Medyczny w Białymstoku

Opiekun pracy: dr n. o zdr. Karolina Średzińska, dr n. o zdr. Janusz Wojtkowski

Wstęp

W każdej terapii, leczeniu bardzo ważnym aspektem jest atmosfera oraz osoba, która próbną nam pomóc. Jeśli pacjent wchodzi do gabinetu i widzi uśmiechniętą osobę gotową do pracy, która chętnie odpowiada na pytania oraz prowadzi rozmowę z większym zaangażowaniem podejście do rehabilitacji. Będzie w stanie zaufać terapeutce oraz uwierzyć w proces leczniczy. Natomiast, jeśli za biurkiem siedzi człowiek, który sprawdza cały czas zegarek, odpowiada jednym słowem oraz nie jest chętny do współpracy, sprawia niechęć pacjenta do jakiegokolwiek czynności. Efekty placebo i nocebo istnieją od dawna. W leczeniu dysfunkcji istotny jest dobór techniki, ćwiczeń indywidualnie dla chorego. Innymi czynnikami, równie ważnymi w procesie terapeutycznym są: wykształcenie, doświadczenie, wygląd fizjoterapeuty jak i wygląd gabinetu oraz forma przekazywania informacji (ton głosu, dobór słów).

Podstawowe założenia

Efekt placebo to złożone zjawisko psychoneurobiologiczne, w którym modyfikacje behawioralne i neurofizjologiczne zachodzą po zastosowaniu leczenia.

Placebo jest tworzone przez pozytywny kontekst psychospołeczny, który jest w stanie wpływać na mózg pacjenta. Fizjoterapeuci spędzają znaczną ilość czasu ze swoimi pacjentami podczas licznych sesji, a zatem łatwo nawiązują empatyczną relację terapeutyczną. Ponadto fizjoterapeuci, bardziej niż lekarze, wchodzi w interakcje ze swoimi pacjentami, wykorzystując elementy werbalne (np. słowa zachęty) i niewerbalne (np. komunikatywny, nieterapeutyczny dotyk).

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielegniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Badania wykazały, że 75% ogólnego efektu leczenia np. w chorobie zwyrodnieniowej stawów można przypisać efektom kontekstowym, opisanym niżej a niekoniecznie specyficznemu efektowi leczenia. Ważne jest, aby komunikacja z pacjentem była przez niego pozytywnie odbierana. Pomiedzy terapeutą a pacjentem powinien zostać zastosowany sojusz terapeutyczny, inaczej, therapeutic alliance, jest to złożone połączenie umiejętności terapeuty, komunikacji werbalnej i niewerbalnej, poczucia ciepła, zaufania i współpracy. Aby tak się stało należy stosować pozytywne sformułowania zamiast negatywnych, stosować zasadę braku oszustw oraz zniekształcania faktów (pacjent będzie czuł wtedy, że może komuś zaufać), odnosić się do istniejących już korzystnych aspektów, proponować optymistyczne oczekiwania oraz nadając jakieś znaczenie każdej interwencji. Sugestie słowne są typowymi zewnętrznymi czynnikami kontekstowymi, które wyzwalają pozytywne lub negatywne reakcje. Na przykład podanie leczenia przeciwbólowego wraz z oczekiwaniami na ulgę w bólu może prowadzić do pozytywnej reakcji przeciwbólowej. Leczenie (np. ćwiczenie), jeśli jest powiązane z pozytywną sugestią słowną terapeuty (np. „To ćwiczenie złagodzi Twoje objawy”), może zdecydowanie zmniejszyć ból i zwiększyć siłę pacjenta. Czynnikami kontekstowymi, które wpływają na zadowolenie pacjenta z terapii są przede wszystkim: profesjonalizm, czyli wiedza specjalistyczna, kwalifikacje, reputacja, wykształcenie przygotowanie; nastawienie i wygląd fizjoterapeuty-mundur, biały fartuch przekonania, doświadczenia i oczekiwania pacjenta dotyczące choroby i terapii, słowa, gesty i zachowania prezentowane w relacji fizjoterapeuta-pacjent podczas spotkania terapeutycznego, takie jak pozytywny komunikat, miły ton głosu, aktywne słuchanie, sugestie wsparcia i zachęty, wzajemność językowa, ciepło, uwaga, opieka, empatyczna interakcja; rytualność terapii, inwazyjność i otwarte stosowanie interwencji; dotyk terapeutyczny, meble, projekt architektoniczny i ogólne wrażenie kliniki, w tym naturalne oświetlenie, niski poziom hałasu, relaksująca i łagodna muzyka, przyjemne aromaty, odpowiednia temperatura, dostosowana do pacjenta jak i terapeuty.

Efekt nocebo zapoczątkowuje bądź prowadzi do pogorszenia lub braku poprawy stanu zdrowia w wyniku nieaktywnego leczenia. Efekt nocebo nie jest pożądanym w trakcie terapii z pacjentem, dlatego tak ważne jest, żeby unikać lub minimalizować jego skutki. Aby

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

zapobiegać nocebo należy rozważyć połączenie negatywnych informacji o ryzyku powikłań z pozytywnymi aspektami, takimi jak: korzyści terapii, profilaktyka podejmowana w celu zapobiegania potencjalnym skutkom ubocznym, monitorowanie w celu szybkiego wykrycia rozwijającego się skutku ubocznego, wynikające z tego zwiększone szanse na skuteczne leczenie i odwrócenie objawu. Ważne również są sugestie dotyczące własnego wkładu pacjenta w pozytywny wynik. Przykładem takiego działania może być sugestia słowna taka jak: „Jeśli powtórzysz ćwiczenia oddechowe, które Ci pokazałem wystarczająco często, możesz przyczynić się do zapobiegania zapaleniu płuc”. W celu ograniczenia efektu nocebo w praktyce fizjoterapeutycznej warto skupić się na komunikacji pozytywnej stosując zabiegi takie jak: pozytywne wyrażenia zamiast negacji, brak kłamstw, tuszowania lub ukrywania faktów, odnoszenie się do istniejących pozytywnych aspektów, zajęcie się podstawowymi potrzebami psychologicznymi, dodawanie znaczenia do każdej interwencji, sugerowanie pozytywnych oczekiwań, czy pozytywne sugestie i interwencje. Ważne jest unikać lub korygować fałszywe oczekiwania pacjentów wobec terapii. Mimo, iż efekt nocebo może spowodować pogorszenie stanu zdrowia pacjenta, fizjoterapeuci podczas pracy z chorym mogą wywołać ten efekt nieświadomie z powodu braku wiedzy w tym temacie. W pracy z pacjentem należy unikać sformułowań takich jak: „Jesteś pacjentem ryzyka”, „Nie będziesz w stanie...”, „Jesteś chodzącą bombą zegarową.”, „Musisz uważać, żeby pewnego dnia nie skończyć na wózku inwalidzkim.”, „Jeśli myślisz, że ten ból był nie do zniesienia, poczekaj, aż obudzisz się po operacji – będzie 100 razy gorzej!”.

Podsumowanie

Praca z pacjentem wymaga od terapeuty nie tylko wiedzy ale również umiejętności społecznych. Ze względu na dużą ilość czasu spędzanego w gabinecie przez pacjenta, fizjoterapeuta staje się nie tylko formą leczenia dysfunkcji układu mięśniowo-szkieletowego ale również osobą, która wspiera i motywuje. Jeśli nie zadba o swój wizerunek, pogodne podejście oraz wystrój swojego gabinetu, może nie tylko stracić swoich podopiecznych ale także uzyskać efekt przeciwny do terapeutycznego.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Zachowania zdrowotne osób zamieszkujących tereny wiejskie

Agata Sieląg, Ewa Guz, Magdalena Urban, Mariusz Sutryk, Katarzyna Iskra

Lubelska Akademia WSEI

Opiekun pracy: mgr piel. Mariusz Sutryk, dr n.o zdr. Ewa Guz

Wstęp

W piśmiennictwie dostępna jest definicja Światowej Organizacji Zdrowia na temat zdrowia: „dobrostan jednostki zarówno fizyczny jak i psychiczny oraz społeczny”. Największy wpływ na zdrowie mają zachowania zdrowotne.

Cel pracy

Poznanie zachowań zdrowotnych osób zamieszkujących tereny wiejskie.

Material i metody

Metodą badawczą był sondaż diagnostyczny, a techniką ankietowanie. Narzędziem był kwestionariusz ankiety standaryzowanej.

Wyniki

Grupa badanych osób prezentowała wysoki poziom (83,65%) zachowań zdrowotnych. Wykazując się prozdrowotnymi zachowaniami. Na zachowania zdrowotne badanej grupy osób nie miał wpływu wiek, płeć, wykształcenie oraz wielkość zamieszkiwanej miejscowości.

Wnioski

Na zachowania zdrowotne nie ma wpływu wiek, płeć, posiadane wykształcenie oraz wielkość zamieszkiwanej miejscowości. Osoby badane najczęściej pozyskują informacje na temat zachowań zdrowotnych z Internetu, najrzadziej zaś z czasopism, jednocześnie większy wpływ na informacje mają znajomi niż lekarz czy pielęgniarka, co może doprowadzić do szerzącej się dezinformacji na temat zdrowia. Grupa badanych osób dba o swoje zdrowie

Uniwersytet
w Siedlcach

Ogólnopolska Konferencja Naukowo – Szkoleniowa z sesją studencką

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

podejmując badania profilaktyczne, unikając używek oraz stosując zdrową, zbilansowaną dietę.

Słowa kluczowe: zachowania zdrowotne, obszar wiejski, aktywność fizyczna.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Typy osobowości osób wybierających zawód pielęgniarstwa

Agnieszka Sulmińska Szulc, Ewa Guz, Kinga Wójcik, Mariusz Sutryk, Iwona Szuster,
Zbigniew Orzeł

Lubelska Akademia WSEI

Opiekun pracy: mgr piel. Mariusz Sutryk

Wprowadzenie

Pielęgniarstwo to zawód wymagający i odpowiedzialny. Osoba, która wybiera ten zawód powinna mieć wiele cech umożliwiających pracę z chorym człowiekiem, między innymi: wysoką kulturę osobistą, empatię, rozsądek, umiejętność organizacji pracy. Odpowiedzialność za życie i zdrowie drugiego człowieka wymaga silnego charakteru i mocnego kręgosłupa moralnego, dlatego ciekawość pokierowała wyborem tematu badań, które opisano w niniejszej pracy. Dobry wybór zawodu zawsze będzie korelował zadowoleniem, satysfakcją i rozwojem. Brak dopasowania zawodu do osobowości może skutkować słabą wydajnością, zniechęceniem i wypaleniem zawodowym, dlatego bardzo ważne jest dokładne poznanie siebie przed wyborem zawodu.

Cel pracy

Celem pracy było poznanie typów osobowości osób wybierających zawód pielęgniarstwa.

Metody i narzędzia badawcze

Do przeprowadzenia badań wykorzystano metodę sondażu diagnostycznego, technikę ankietowania, a narzędziem był standaryzowany kwestionariusz: Testu Osobowości Hollanda. Do testu osobowości dodano metryczkę zawierającą pytania o dane socjodemograficzne.

Wyniki

Najczęściej występującym typem osobowości w badanej grupie był typ społeczny (31,13% osób), który jest najbardziej pożądanym w zawodzie pielęgniarstwa. Na drugim miejscu uplasował się typ konwencjonalny (26,42%), który też doskonale sprawdza się w pracy na

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

stanowisku pielęgniarki. Trzecie miejsce w grupie zajmuje typ artystyczny (17,92%). Ten typ osobowości charakteryzuje się dużą wrażliwością jednak nie do końca może sprawdzać się w sytuacjach wymagających pracy według procedur i w określonym czasie.

Wnioski

1. Badania pokazały, że typem osobowości dominującym wśród osób wybierających zawód pielęgniarki jest typ społeczny, który według założeń Hollanda jest typem preferowanym do wykonywania zawodu pielęgniarki.
2. Typem osobowości występującym w grupie badanych kobiet był typ społeczny, a w grupie badanych mężczyzn typ konwencjonalny.
3. U osób pracujących oraz studiujących pielęgniarstwo dominował typ społeczny, co pokazało dużą dozę samoświadomości w grupie studentów pielęgniarstwa.
4. U respondentów młodszych najczęściej występował typ konwencjonalny, u starszych typ społeczny, co potwierdza teorię o zmianie osobowości wraz z nabieranym doświadczeniem.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Problemy pielęgnacyjne w opiece nad pacjentem z typem hipermobilnym zespołu Ehlersa-Danlosa

Natalia Struk, Mariusz Sutryk, Julia Niewiadomska, Katarzyna Iskra

Lubelska Akademia WSEI

Opiekun pracy: mgr piel. Mariusz Sutryk

Wstęp

Rys historyczny choroby oraz ogólne omówienie objawów, przyczyn, częstości występowania oraz sposobu dziedziczenia. Omówienie zawartości poszczególnych rozdziałów.

Cel pracy

Celem pracy było określenie problemów pielęgnacyjnych u pacjentki z hipermobilnym zespołem Ehlersa-Danlosa.

Material i metody

W pracy wykorzystana została metoda studium indywidualnego przypadku, oparta na modelu opieki pielęgniarskiej Virginii Henderson. Podmiotem badania jest trzydziestoletnia, mieszkająca samotnie, studentka, u której rozpoznano hipermobilny typ zespołu Ehlersa Danlosa oraz wiele charakterystycznych dla tego zespołu chorób towarzyszących. Badanie pacjentki oparte było na wywiadzie, obserwacji parametrów życiowych, obserwacji zachowania pacjentki oraz analizie historii choroby.

Wyniki

Deficyt samoopieki. Ryzyko upadku. Nietolerancja wysiłku. Ból przewlekły. Ból ostry. Naruszenie ciągłości tkanek. Trudności z poruszaniem się. Samookaleczenie. Chroniczne zmęczenie. Poczucie bezsilności. Izolacja społeczna. Zaburzone postrzeganie własnego ciała.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielegniarek i Poloznych
Regionu Siedleckiego

Wnioski

Stan biopsychospołeczny pacjentki jest daleki od optymalnego. Zadania diagnostyczne polegały na dokładnym wywiadzie z pacjentką, badaniu fizykalnym i ocenie według odpowiednich skal. Działanie lecznicze polegało na reagowaniu na bieżące czynniki powodujące dyskomfort u pacjentki. Na zadania opiekuńcze składało się umożliwienie pacjentce samodzielnej samoopieki, założenie opatrunków oraz monitorowanie funkcji życiowych. Zadania rehabilitacyjne sprowadzały się do zachęcenia pacjentki do korzystania z pomocy ortopedycznych i zwiększenia poziomu aktywności. Działania prewencyjne polegały na zabezpieczeniu otoczenia i wprowadzeniu zmian mających na celu zapobieganie omdleniom. Promocja zdrowia objęła edukację na temat poprawy jakości życia z obecnymi objawami i efektywnego szukania pomocy. Działania profilaktyczne sprowadzały się do zapobiegania omdleniom i upadkom oraz zakażeniu ran pacjentki. Pacjentka posiadała dużą wiedzę na temat jednostki chorobowej, ale niewystarczającą na temat leczenia i radzenia sobie z objawami. Rodzina pacjentki ma niski poziom wiedzy na temat choroby i nie wykazuje zainteresowania.

Słowa kluczowe: hipermobilny zespół Ehlersa-Danlosa, hEDS, problemy pielęgnacyjne, opieka

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Rola karotenoidów prewencji chorób nowotworowych

Gwóźdź Ewelina, Migacz-Bodziony Iwona

Katedra Dietetyki, Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu, Akademia Nauk Stosowanych w Nowym Sączu

Wstęp

Choroby nowotworowe są jednym z coraz częściej odnotowywanych schorzeń i obecnie zajmują drugie miejsce, po chorobach układu krążenia, co do częstotliwości występowania zachorowania i przyczyny zgonów. Dlatego tak istotne jest właściwe żywienie, oparte na produktach biologicznie aktywnych jak karotenoidy, którym przypisuje się właściwości antynowotworowe.

Cel pracy

Celem opracowania, było ukazanie dobroczynnych właściwości karotenoidów, a także podkreślenie ich roli w prewencji i leczeniu chorób nowotworowych.

Material i metody

Podstawę do napisania pracy stanowiło piśmiennictwo naukowe polsko i anglojęzyczne w formie artykułów naukowych.

Podstawowe założenia

Karotenoidy są cenionymi związkami przeciwnowotworowymi, wśród których wyróżniamy związki o charakterze prowitaminy A i substancje nie posiadające takich właściwości. Do najlepiej poznanych karotenoidów zaliczamy: α -karoten, β -karoten, likopen, luteinę, zeaksantynę, astaksantynę, ksantaksantynę, fukoksantynę. Przytaczane w literaturze przedmiotu badania epidemiologiczne wskazują, iż karotenoidy dostarczane wraz z dietą mogą zminimalizować ryzyko wystąpienia raka przełyku i żołądka, raka piersi i szyjki macicy, oraz gruczołu krokowego. Spośród wymienionych karotenoidów na uwagę zasługuje likopen, który uczestniczy w zwalczaniu ognisk przerzutowych, oraz hamuje zdolność namnażania i podziału komórek nowotworowych. Zauważono również związek pomiędzy częstotliwością spożycia likopenu pochodzącego z produktów roślinnych, a prewencją i leczeniem raka prostaty u mężczyzn, raka piersi i szyjki macicy u kobiet, nowotworu płuc.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Podsumowanie

Na podstawie dostępnych badań literaturowych można stwierdzić, iż biologicznie aktywne składniki żywności jak karotenoidy odgrywają znaczącą rolę w chemioprewencji chorób nowotworowych. Ponadto związkom tym przypisuje się rolę w utrzymaniu dobrej kondycji organizmu, a także mogą one stanowić czynnik zapobiegający wielu schorzeniom, oraz wspomagać organizm w trakcie leczenia toczących się w nim stanów chorobowych.

Słowa kluczowe: nowotwory, karotenoidy, likopen, właściwości przeciwnowotworowe

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Opieka pielęgniarska nad pacjentką ze stanem zapalnym narządu rodnego

Daria Miechowiecka¹, Martyna Miftadinow¹, Gabriela Kukawska¹, Kinga Chmielik²

1. Wydział Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet w Siedlcach

2. Wydział Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Opiekun pracy: dr n. med. Agnieszka Wawryniuk, prof. UM, dr n. med. Robert Łuczyk, prof. UM, dr n. med. Marta Łuczyk prof. UM

Wstęp

Stan zapalny narządu rodnego jest jednym z częstych problemów zdrowotnych kobiet w wieku rozrodczym. Wymaga kompleksowej opieki medycznej, w tym pielęgniarskiej, której celem jest zarówno złagodzenie objawów jak i wsparcie pacjentki w procesie leczenia.

Cel pracy

Przedstawienie roli pielęgniarki w opiece nad pacjentką ze stanem zapalnym narządu rodnego zastosowanych interwencji oraz efektów podjętych działań.

Material i metody

Analiza literatury przedmiotu, analiza dokumentacji medycznej pacjentki oraz obserwacje własne.

Wyniki

Zmniejszenie objawów i poprawa stanu zdrowia. Zapobieganie powikłaniom i nawrotom infekcji. Podniesienie świadomości pacjentki o higienie i prewencji. Wsparcie emocjonalne i większy komfort życia.

Wnioski

Wczesna identyfikacja objawów (ból, obrzęk, wydzielina, gorączka). Kompleksowy wywiad medyczny (historia chorób, cykl, aktywność seksualna). Edukacja pacjentki o higienie, przyczynach i prewencji infekcji.

Uniwersytet
w Siedlcach

Ogólnopolska Konferencja Naukowo – Szkoleniowa z sesją studencką

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Słowa kluczowe: stan zapalny narządu rodnego ,opieka pielęgniarska , indywidualny przypadek , rola pielęgniarki

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Współpraca pielęgniarki z rodziną pacjenta po urazie czaszkowo – mózgowym w zakresie opieki w warunkach domowych

Gabriela Kukawska¹, Daria Miechowiecka¹, Martyna Miftadinow¹, Kinga Chmielik²

1. Wydział Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet w Siedlcach

2. Wydział Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Opiekun pracy: dr n. med. Agnieszka Wawryniuk, prof. UM, dr n. med. Robert Łuczyk, prof. UM

Wstęp

We wstępie przedstawię definicję urazu czaszkowo-mózgowego oraz omówię znaczenie opieki domowej w procesie leczenia i rehabilitacji pacjentów z tego typu schorzeniem.

Cel pracy

Współczesne wyzwania w opiece zdrowotnej nad chorym człowiekiem.

Material i metody

Analiza literatury przedmiotu ,obserwacja praktyczna współpracy pielęgniarek z rodzinami pacjentów podczas wizyt domowych.

Wyniki

90% pielęgniarek uważa, że regularne wizyty edukacyjne w domu pacjenta zmniejszają ryzyko powikłań zdrowotnych. 70% rodzin wskazało na potrzebę lepszych materiałów edukacyjnych oraz wsparcia w opiece długoterminowej. Ponad 60% rodzin zgłosiło, że współpraca z pielęgniarką poprawiła ich pewność w wykonywaniu codziennych czynności opiekuńczych.

Wnioski

Współpraca pielęgniarki z rodziną pacjenta po urazie czaszkowo-mózgowym jest kluczowa dla skutecznej opieki. Pielęgniarka edukuje rodzinę w zakresie pielęgnacji pacjenta,

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

wspiera emocjonalnie i koordynuje działania z innymi specjalistami. Taka współpraca poprawia jakość opieki i wspomaga proces adaptacji pacjenta i jego bliskich do nowych warunków życia.

Słowa kluczowe: Pielęgniarka ,Współpraca ,Rodzina pacjenta ,Uraz czaszkowo-mózgowy, Edukacja ,Pielęgnacja ,Wsparcie emocjonalne

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Rola pielęgniarki w opiece nad pacjentem ze stymulatorem serca. Studium przypadku pacjenta z objawową bradykardią

Adrian Filip, Mariusz Sutryk, Patrycja Dachnowska, Barbara Siedlecka

Studenckie Koło Naukowe przy Monoprofilowym Centrum Symulacji Medycznej, Lubelska Akademia WSEI

Opiekun pracy: mgr piel. Mariusz Sutryk

Wstęp

Niniejsza praca zajmuje się tematyką bradykardii oraz urządzeń wszczepialnych stymulujących pracę serca (stymulatorów serca). Przedstawia również rolę personelu pielęgniarskiego w opiece nad pacjentem ze stymulatorem serca.

Cel pracy

Celem głównym pracy jest określenie zadań pielęgniarki w opiece nad pacjentem z wszczepionym stymulatorem serca w wyniku objawowej bradykardii.

Materiał i metody

W poniższej pracy, jako metodę wykorzystano studium indywidualnego przypadku. Wykorzystano techniki badawcze takiej jak: wywiad, obserwacja, analiza dokumentacji, pomiar parametrów. W badaniu wzięła udział 71 letnia pacjentka z objawową bradykardią wraz z rodziną.

Wyniki

Podczas przeprowadzonego badania postawiono diagnozy pielęgniarskie obejmujące aspekty klinicznych dolegliwości pacjentka wynikających z choroby lub będących konsekwencją przeprowadzonego zabiegu, lęku przed zabiegiem, ryzyka powikłań, niedostatecznej wiedzy pacjenta i rodziny oraz braku akceptacji aktualnej sytuacji zdrowotnej.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej
nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Wnioski

W oparciu o uzyskane wyniki można wywnioskować, że rola pielęgniarki w opiece nad pacjentem z wszczepionym stymulatorem serca jest bardzo duża i stale się zwiększa. Pielęgniarki, które stale się doszkalają, biorą udział w kursach specjalistycznych, posiadają coraz większe kompetencję, wiedzę oraz umiejętności. Pozwala im to udzielać profesjonalnej i specjalistycznej opieki u pacjentów po zabiegach na oddziałach elektrokardiologii.

Słowa kluczowe: bradykardia, stymulator serca, rola pielęgniarki, studium przypadku.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Opieka pielęgniarska nad pacjentem z chorobą oparzeniową

Iwona Goerzyńska, Mariusz Sutryk, Magda Drożdżowska, Barbara Siedlecka

Lubelska Akademia WSEI

Opiekun pracy: mgr piel. Mariusz Sutryk

Wprowadzenie

Tematem pracy jest choroba oparzeniowa. Problematyka pracy skupia się wokół studium indywidualnego przypadku pacjenta i przedstawienia groźnych powikłań choroby oparzeniowej, wobec czego istotne jest objęcie pacjenta kompleksową opieką. Podstawą leczenia choroby oparzeniowej jest wczesna resuscytacja płynowa, analgezja, profilaktyka zakażeń i antybiotykoterapia, leczenie chirurgiczne oraz leczenie żywieniowe, a także minimalizowanie urazu psychicznego i odpowiednia rehabilitacja.

Cel pracy

Celem głównym pracy jest przedstawienie opieki pielęgniarskiej nad pacjentem z chorobą oparzeniową

Metody i narzędzia badawcze

Metodą badawczą użytą w pracy jest studium indywidualnego przypadku pacjenta z chorobą oparzeniową. Umożliwiło to opracować diagnozy oraz indywidualny plan opieki pielęgniarskiej. Do zrealizowania powyższego celu zastosowano techniki badawcze takie jak obserwację, analizę dokumentów oraz pomiary.

Wyniki

Pacjent z chorobą oparzeniową poddany badaniu zmaga się z nieefektywnym oczyszczaniem drzewa oskrzelowego, ryzykiem zakażenia odcewnikowego, ryzykiem powikłań kaniulacji żyły centralnej, deficytem samoopieki, zakażeniem patogenami alarmowymi, zaburzeniami termoregulacji i równowagi kwasowo-zasadowej, ryzykiem powikłań długotrwałego unieruchomienia, niewydolnością wielonarządową, ryzykiem

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

powikłań pozaustrojowego oczyszczania krwi i powikłań poprzetoczeniowych, a rodzina pacjenta ma deficyt wiedzy na temat choroby pacjenta.

Wnioski

Zarówno proces leczenia jak i pielęgnowania pacjenta oparzonego zależy od stopnia i rozległości uszkodzenia skóry oraz jego ogólnego stanu klinicznego. Opieka nad pacjentem z chorobą oparzeniową jest oparta na działaniach wielokierunkowych. Pacjent poddany badaniu posiada deficyt samoopieki, dlatego pielęgniarka zapewnia mu pielęgnowanie o charakterze całkowicie kompensacyjnym. Proces pielęgnowania pacjenta z chorobą oparzeniową jest procesem indywidualnym, długofalowym i niezwykle wymagającym. Istotną rolą pielęgniarki jest rola terapeutyczna, polegająca na prowadzeniu złożonej farmakoterapii zgodnej z zleceniami lekarskimi. Pielęgniarka udziela również niezbędnego wsparcia oraz edukuje w zakresie deficytu wiedzy rodzinę pacjenta.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Sposoby postrzegania sytuacji stresowej w obliczu choroby. Badania przeprowadzone wśród pacjentów kliniki Neurochirurgii

Sylwia Gąska, Zbigniew Orzeł, Anastazja Wręga, Ewa Guz, Mariusz Sutryk

Lubelska Akademia WSEI

Opiekun pracy: mgr piel. Mariusz Sutryk

Wprowadzenie

Każdy wewnętrzny lub zewnętrzny bodziec, który wywołuje reakcję biologiczną w organizmie człowieka, jest znany jako stres. Reakcje kompensacyjne na stres są określane mianem reakcji stresowych. W zależności od rodzaju, czasu i siły zastosowanego bodźca, stres może wywierać różne działania na organizm, począwszy od zmian w homeostazie, a skończywszy na skutkach zagrażających życiu i śmierci.

Cel pracy

Celem pracy było poznanie odczuć pacjentów w obliczu stresu spowodowanego chorobą.

Metody i narzędzia badawcze

Zastosowaną metodą w badaniach własnych była metoda sondażu diagnostycznego, techniką – ankietowanie, a narzędziem badawczym standaryzowane kwestionariusze ankiet KOS A i B. Do narzędzia standaryzowanego dodano część, w której umieszczono pytania o dane socjodemograficzne badanych osób.

Wyniki i wnioski

Po analizie zależności pomiędzy czynnikami socjodemograficznymi, a rodzajem oceny sytuacji, okazało się że jedynie rodzaj jednostki chorobowej znacząco wpływał na sposób oceny sytuacji w jakiej znaleźli się badani pacjenci. Respondenci, którzy oczekiwali na operację w obrębie kręgosłupa (dyskopatie) najczęściej postrzegali sytuację w jakiej się znaleźli jako wyzwanie. Pozostałe cechy socjodemograficzne nie miały

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

wpływu na ocenę sytuacyjną. Wyniki badań pokazały, że cechy osobowościowe badanych pacjentów ukierunkowały ich postrzeganie sytuacji stresowej w jako zagrożenia - była to ocena najczęściej występująca w badanej grupie. Najbardziej stosowaną ceną dyspozycyjną wśród respondentów była ocena jako wyzwanie/pasywność. W przypadku oceny dyspozycyjnej, żadna z cech socjodemograficznych nie wpływała istotnie na sposób postrzegania sytuacji stresowej w jakiej znaleźli się badani pacjenci. Badani częściej poczucie zagrożenia mieli mężczyźni niż kobiety a poczucie krzywdy/straty dominowało wśród rodziców młodszych niż starszych. Przeanalizowanymi badaniami były badania przeprowadzone przez Anetę Grochowską i wsp. w 2018 roku na grupie 100 rodziców dzieci chorych na ostrą białaczkę limfoblastyczną. W badaniu wzięło udział 75 matek i 25 ojców. W przypadku tego badania dominował sposób postrzegania sytuacji stresowej jako wyzwanie-aktywność ($M = 3,17$; $SD = 0,48$), niemniej jednak prawie na tym samym poziomie była ocena sytuacji jako zagrożenie ($M = 3,16$; $SD = 0,42$). W najmniejszym stopniu, rodzice chorych dzieci oceniali zaistniałą sytuację jako krzywdę/stratę.

Słowa kluczowe: stres, choroba, życie, leczenie, zagrożenie

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Rola pielęgniarki w opiece nad pacjentem z odmą opłucnową – analiza indywidualnego przypadku

Martyna Miftadinow¹, Daria Miechowiecka¹, Gabriela Kukawska¹, Kinga Chmielik²

1. Wydział Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet w Siedlcach

2. Wydział Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Opiekun pracy: dr n. med. Agnieszka Wawryniuk, prof. UM, dr n. med. Robert Luczyk, prof. UM

Wstęp

Prawidłowe działanie układu oddechowego jest niezbędne do należytego funkcjonowania całego organizmu. Składający się z nosa, gardła, tchawicy, oskrzeli i płuc układ podatny jest na różnego rodzaju zaburzenia. Jednym z takich zagrożeń jest odma opłucnowa, również nazywana odmą płucną będąca bezpośrednim zagrożeniem życia. Znajdujące się zalegające powietrze w przestrzeni opłucnej wprowadza w dysfunkcje wiele układów odpowiedzialnych za czynności życiowe. Szybkie, zdecydowane czynności medyczne są niezbędne by w takim przypadku pomóc pacjentowi wrócić do zdrowia.

Cel pracy

Celem pracy było przedstawienie rozpoznania, metod diagnostycznych oraz sposobu leczenia odmy płucnej na przykładzie pacjenta po urazie skutkującym powstaniem odmy opłucnowej.

Wyniki:

Zastosowana diagnostyka oraz leczenie pacjenta sprawiło, że stan pacjenta znacznie się poprawił.

Material i metody

W pracy posłużono się metodą stadium indywidualnego przypadku. Zastosowano następujące techniki badawcze: wywiad pielęgniarski, obserwację, badanie przedmiotowe, pomiar podstawowych parametrów życiowych.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Wyniki

Zrozumienie mechanizmu działania, poznawanie objawów odmy płucnej pozwala na jaknajlepsze i jaknajszybsze zabezpieczenie pacjenta by nie doprowadzić do jego śmierci.

Wnioski

Po analizie danych o pacjencie, na podstawie opisu przypadku, obserwacji, zebranego wywiadu ustalono najważniejsze problemy pielęgnacyjne pacjenta z odmą opłucnową oraz sposoby ich zapobiegnięcia oraz rozwiązania.

Słowa kluczowe: odma, płuca, klatka piersiowa, uraz, rana.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Występowanie i nasilenie stresu u pacjentów kwalifikowanych do zabiegów ortopedycznych

Agnieszka Wawryniuk¹, Robert Łuczyk¹, Katarzyna Sawicka¹, Kamil Sikora¹, Marta Łuczyk²

1. Zakład Interny i Pielęgniarstwa Internistycznego, Wydział Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Medyczny

w Lublinie

2. Zakład Pielęgniarstwa Opieki Długoterminowej, Wydział Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Medyczny

w Lublinie

Wprowadzenie

Stres towarzyszy każdemu człowiekowi, stanowi źródło strachu i niepewności, dla niektórych ludzi może okazać się istotną motywacją do podjęcia działań.

W literaturze przedmiotu możliwe jest odszukanie wielu definicji i poglądów dotyczących pojęcia stresu. Odczuwanie stresu istotnie związane jest z posiadaniem umiejętności sposobu radzenia sobie ze stresem. Efektywne radzenie sobie ze stresem niejednokrotnie zapobiega powstaniu negatywnych skutków wynikających z odczuwania długotrwałego stresora. Istnieje kilka stylów radzenia sobie ze stresem, a każdy z nich pełni zróżnicowane funkcje.

Ortopedia stanowi specjalność lekarską obejmującą profilaktykę deformacji i dysfunkcji oraz leczenie nieprawidłowości czynności i budowy narządu ruchu. Zabiegi ortopedyczne umożliwiają leczenie wad wrodzonych, zapalnych oraz zwyrodnieniowych zmian, urazowych uszkodzeń, nowotworów i innych chorób upośledzających funkcję i strukturę narządu ruchu. Głównym założeniem terapii jest powrót do sprawności przez chorego oraz zapobieganie trwałemu kalectwu. Choroby ortopedyczne wymagają kompleksowego leczenia. Zabieg operacyjny w obrębie uszkodzenia jest tak samo ważny, jak późniejsza rehabilitacja oraz sprzęt ortopedyczny umożliwiający bezpieczny powrót do sprawności

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Cel pracy

Analiza zależności między poczuciem stresu a radzeniem sobie ze stresem wśród pacjentów kwalifikowanych do zabiegów ortopedycznych.

Material i metody

W pracy zastosowano metodę sondażu diagnostycznego natomiast technika w badaniu stanowiła ankieta.

Narzędzia badawcze wykorzystane w przedstawionej pracy to:

Skala odczuwanego stresu

Mini- Cope inwentarz pomiaru radzenia sobie ze stresem

Kwestionariusz dotyczący oceny występowania leku i depresji

Wyniki

Analiza udzielonych przez badanych odpowiedzi umożliwiła określenie zależności między poczuciem stresu a radzeniem sobie ze stresem wśród pacjentów kwalifikowanych do zabiegów ortopedycznych. Zbadano poziom stresu wśród pacjentów kwalifikowanych do zabiegów ortopedycznych, z którego wynika że średni poziom odczuwanego stresu (w skali sten) wynosił 6,40 z odchyleniem standardowym 1,62. Przedział ufności dla średniej zawarł się między 6,09 a 6,71. Przeciętny poziom poczucia stresu (sten) wśród pacjentów kwalifikowanych do zabiegów ortopedycznych był niewiele wyższy od umiarkowanego, przy czym różnica pomiędzy nim a wartością referencyjną była statystycznie istotna.

Na pytanie dotyczące zależności między poziomem depresji a stylami radzenia sobie ze stresem przeprowadzone analizy nie wykazały istotnej statystycznie zależności skali depresji z aktywnym radzeniem sobie, planowaniem, poszukiwaniem wsparcia instrumentalnego, poszukiwaniem wsparcia emocjonalnego, akceptacją, zaprzeczaniem, zajmowaniem się czymś innym, zażywaniem alkoholu. Im wyższy poziom skali depresji, tym

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielegniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

wyższe obwinianie, zaprzestanie działań, wyładowanie. Im wyższy poziom skali depresji, tym niższe poczucie humoru, pozytywne przewartościowanie, zwrot ku religii.

Wnioski

Poziom stresu wśród pacjentów kwalifikowanych do zabiegów ortopedycznych jest niewiele wyższy od umiarkowanego.

Wykazano związek między poziomem stresu a radzeniem sobie ze stresem przedstawiając, że im intensywniejsze jest poczucie stresu, tym silniejsze jest obwinianie się. Wraz ze wzrostem poziomu stresu, obniża się natomiast poczucie humoru oraz występuje mniej pozytywnych przewartościowań.

Ilość zabiegów ortopedycznych nie ma wpływu na aktywne style radzenia sobie ze stresem. Analizy wykazały, że spośród badanych, którzy przeszli większą ilość zabiegów ortopedycznych występuje zwrot w kierunku religii.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Radzenie sobie ze stresem i poczucie sensu życia studentów

Agnieszka Wawryniuk¹, Ewa Szymczuk³, Robert Łuczyk¹, Katarzyna Sawicka¹, Kamil Sikora¹, Marta Łuczyk²

1. Zakład Interny i Pielęgniarstwa Internistycznego, Wydział Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Medyczny
w Lublinie

2. Zakład Pielęgniarstwa Opieki Długoterminowej, Wydział Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Medyczny
w Lublinie

3. Zakład Pielęgniarstwa, Wydział Nauk o Zdrowiu, Akademia Bialska im Jana Pawła II

Wprowadzenie

Współczesne życie akademickie stawia przed studentami liczne wyzwania, które często prowadzą do stresu i wpływają na ich poczucie sensu życia. W okresie studiów młodzi ludzie muszą sprostać wymagającym programom nauczania, co wiąże się z intensywnym obciążeniem psychicznym. Sesje egzaminacyjne, prace semestralne i projekty grupowe wymagają wysokiego poziomu zaangażowania i mogą generować znaczny stres.

Cel pracy

Celem badań było określenie związków między stresem a poczuciem sensu życia wśród studentów

Material i metody

W badaniu wykorzystano metodę sondażu diagnostycznego, technikę ankiety i kwestionariusz ankiety. Zastosowany kwestionariusz miał charakter częściowo autorski, ponieważ składał się też z trzech kwestionariuszy standaryzowanych

Wyniki badań

W badaniu udział wzięło 100 respondentów – studentów.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

W ankiecie wykorzystano kwestionariusz PSS-10 służący do oceny poziomu stresu. Na jego podstawie stwierdzono, że największa część badanych odczuwa przeciętny poziom stresu (39%), a 24% wysoki. Niemniej, aż u 24% ankietowanych odnotowano wysoki poziom stresu. Oznacza to, że osoba badana często odczuwała stres w odpowiedzi na różne sytuacje życiowe w ciągu ostatniego miesiąca. Respondent musiał odczuwać w większym stopniu takie objawy stresu, jak zdenerwowanie, napięcie, brak kontroli nad różnymi zdarzeniami, czy trudności w radzeniu sobie z problemami. Wysokie wyniki wskazujące na częste odczuwanie stresu mogą sugerować, że badani mają trudności w radzeniu sobie z codziennymi wyzwaniami i mogą potrzebować wsparcia w zakresie zarządzania stresem.

W ankiecie wykorzystano też kwestionariusz Mini COPE, który służy do oceny strategii radzenia sobie ze stresem badanych. Najczęściej stosowaną strategią było unikanie (3,87), a następnie aktywne radzenie sobie (3,64) oraz poszukiwanie instrumentalnego wsparcia społecznego (3,6). Następnie, dość często stosowane były akceptacja (3,43), planowanie (3,41) oraz poszukiwanie emocjonalnego wsparcia społecznego (3,39). Pozytywne przewartościowanie miało średnią 3,14, a wyładowanie emocji 3,13. Obwinianie siebie osiągnęło średnią 2,9, zwrot ku religii 2,82, a poczucie humoru 2,32. Najmniej popularne były zaprzeczanie (2,15), zaprzestanie działań (2,09) oraz zażywanie substancji psychoaktywnych (1,53).

Dopiero zastosowanie norm interpretacyjnych do każdego z respondentów pozwala określić poziom korzystania z określonego rodzaju strategii. A analizy danych wynika, że 31% badanych często stosuje unikanie, 28% aktywne radzenie sobie, a 23% poszukuje instrumentalnego wsparcia społecznego (oznacza to, że badani ci zwykle udzielali odpowiedzi „często tak postępuję” i „prawie zawsze tak postępuję”). Planowanie i akceptacja są stosowane często przez 18% badanych, natomiast poszukiwanie emocjonalnego wsparcia społecznego przez 17%. Zwrot ku religii stosuje często 12% badanych, obwinianie siebie 11%, a wyładowanie emocji 9%. Pozytywne przewartościowanie jest stosowane przez 7% badanych, zaprzestanie działań przez 6%, a

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

zaprzeczanie oraz poczucie humoru przez 4%. Najbardziej stosowaną strategią jest zażywanie substancji psychoaktywnych, które wybiera 2% badanych.

Wnioski

Zauważono kilka istotnych relacji między poczuciem sensu życia a poziomem stresu i radzeniem sobie z nim. Samo natężenie stresu nie było szczególnie istotne, ale mogło wykazywać pewien związek. Zauważono natomiast istotne pozytywne relacje między konstruktywnymi strategiami radzenia sobie ze stresem a sensem życia i negatywne relacje w przypadku niekonstruktywnych strategii. Na sens życia korzystnie wpływały pozytywne przewartościowanie i planowanie oraz akceptacja. Niekorzystny wpływ miały zaprzestanie działań, obwinianie siebie i wyładowanie.

W badaniu zauważyć można, że wielu studentów to osoby, które łączą ze studiami również pracę zawodową. Znaczna część respondentów jest w średnim wieku, co sugeruje, że studiuje zaocznie, w ramach uzupełnienia kompetencji zawodowych. Może to być istotnym źródłem stresu, bo wiąże się z łączeniem wielu obowiązków. Z drugiej strony jednak taka aktywność i samorozwój mogą działać chroniąco, przysparzając poczucia sensu w życiu. Jak zauważono w badaniu – stres i radzenie sobie z nim mogą istotnie wiązać się z sensem życia.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Struktura modelu osobowości jako predyktor występowania stresu, lęku i depresji w grupie pacjentów z chorobą niedokrwienną serca, nadciśnieniem tętniczym i niewydolnością serca

Robert Jan Łuczyk¹, Lidia Gut³, Marta Łuczyk², Kamil Sikora¹, Agnieszka Wawryniuk¹, Katarzyna Sawicka¹, Rafał Buksiński¹, Szymon Rojek⁴, Justyna Rozwadowska¹

1Zakład Interny i Pielęgniarstwa Internistycznego, WNoZ, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

2Zakład Pielęgniarstwa Opieki Długoterminowej, WNoZ, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

3Absolwentka Wydziału Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

4Student Wydziału Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Wstęp

Choroby układu krążenia od ponad 70 lat stanowią największy problem zdrowotny oraz są przyczyną utraconych lat życia spowodowanych przedwczesnym zgonem w Polsce. Wystąpienie poważnej choroby zagrażającej zdrowiu oraz życiu często prowadzi do pojawienia się niekorzystnych zaburzeń w zdrowiu psychicznym. Zaburzenia zdrowia psychicznego zwiększają ryzyko wystąpienia chorób układu krążenia o kilkadziesiąt procent, natomiast jak wynika z badań choroba niedokrwienna serca, w tym ostry epizod sercowo-naczyniowy zwiększają szansę na rozwój depresji. Niekorzystne oddziaływanie dwóch jednostek chorobowych sprzyjać może niepowodzeniem w leczeniu oraz prowadzić do zgonu w krótszym czasie. Wystąpienie depresji nasila zachowania antyzdrowotne, wpływa na przebieg choroby kardiologicznej oraz jest niezależnym czynnikiem rokowniczym prowadzącym do kolejnej hospitalizacji z przyczyn sercowo-naczyniowych jak również wystąpienia zgonu. Temat występowania zależności między chorobami układu krążenia a zaburzeniami zdrowia psychicznego jest niezwykle istotny.

Cel pracy

Celem pracy była analiza zależności między domeną struktury modelu osobowości, a występowaniem i nasileniem stresu, lęku i depresji w grupie pacjentów z nadciśnieniem tętniczym, chorobą niedokrwienną serca oraz niewydolnością serca

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Material i metoda

Badaniem objęto 111 pacjentów, którzy udzielili odpowiedzi na pytania dotyczące ich osobowości, stylu radzenia sobie ze stresem, występowania i nasilenia stresu, lęku i depresji. Każda osoba biorąca udział w badaniu została poinformowana o anonimowym oraz dobrowolnym charakterze tego procesu. W toku badań wykorzystano następujące narzędzia badawcze: NEO-FFI, PSS-10, AIS, Mini-COPE oraz HADS.

Wnioski

Pacjenci kardiologiczni należą do grupy osób o zwiększonym poziomie poczucia stresu. Im wyższe jest poczucie stresu, tym wyższa neurotyczność. Z kolei im wyższe poczucie stresu, tym niższa ugodowość. Występuje tendencja, że im wyższa neurotyczność, tym więcej zachowań takich jak zaprzestanie działań, obwinianie, zaprzeczanie, zajmowanie się czymś innym, wyładowywanie. Z kolei, im wyższy jest poziom neurotyczności, tym mniej aktywnego radzenia sobie, pozytywnego przewartościowania i planowania. Im wyższy poziom ekstrawersji, tym większe planowanie, pozytywne przewartościowanie, poszukiwanie wsparcia emocjonalnego, akceptacja, aktywne radzenie sobie. Im wyższa ekstrawersja, tym mniejsze zaprzeczanie, zaprzestanie działań. Wyższy poziom Otwartości koreluje z wyższym poziomem pozytywnego przewartościowania, aktywnego radzenia sobie, planowania, akceptacji, a także z niższym poziomem zaprzestania działań, zwrotu ku religii, zaprzeczania, obwiniania.

Słowa kluczowe: lęk, stres, depresja, choroby serca, struktura modelu osobowości.

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

Występowanie i nasilenie stresu, lęku i depresji a domeny struktury osobowości w grupie pacjentów z rozpoznaniem nowotworem złośliwym

Robert Jan Łuczyk¹, Katarzyna Kleszko³, Marta Łuczyk², Kamil Sikora¹, Agnieszka Wawryniuk¹, Rafał Buksiński¹, Katarzyna Sawicka¹, Szymon Rojek⁴, Justyna Rozwadowska¹

1Zakład Interny i Pielęgniarstwa Internistycznego, WNoZ, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

2Zakład Pielęgniarstwa Opieki Długoterminowej, WNoZ, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

3Absolwentka Wydziału Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

4Student Wydziału Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Wstęp

Nowotwory złośliwe to stale rosnący problem zdrowotny, ekonomiczny i społeczny na świecie. Choroba nowotworowa jest jednym z najbardziej traumatycznych doświadczeń, jakie może spotkać człowieka. Jest stanem zagrożenia życia i wywiera ogromny wpływ na sferę fizyczną, społeczną i psychiczną chorego. Chorzy borykają się z problemami na wielu płaszczyznach swojego życia: zmiany w pełnieniu ról społecznych, osłabienie fizyczne, dolegliwości związane z chorobą oraz leczeniem, niepewność co do przyszłości. Literatura naukowa coraz częściej zwraca uwagę na zależności występujące między stanami emocjonalnymi (lęk, stres, depresja), a strukturą osobowości. Szczególnie często przytaczany jest model Wielkiej Piątki opisujący osobowość poprzez pięć głównych domen. Badania sugerują, że pewne cechy mogą predysponować do silniejszej reakcji emocjonalnej na chorobę nowotworową. Osobowość jest złożonym zjawiskiem psychologicznym, fascynującym badaczy i filozofów od wieków. Zrozumienie struktury osobowości stanowi kluczowy element w psychologii, ponieważ pozwala na analizę, przewidywanie i modyfikowanie zachowań jednostki. Definiowana jest jako zespół trwałych cech i wzorców, które czynią z ludzi unikatowe istoty. Osobowość dotyczy szerokiego zakresu ludzkich zachowań. Dla większości teoretyków obejmuje praktycznie wszystko, co dotyczy osoby- aspektu umysłowego, emocjonalnego, społecznego i fizycznego. Niektórych aspektów osobowości, takich jak myśli, wspomnienia i sny, nie można zaobserwować, podczas gdy inne są obserwowalne, na przykład jawne działania. Osobowość obejmuje także aspekty ukryte

„Wyzwania współczesnej opieki medycznej sprawowanej nad człowiekiem chorym”

24.01.2025

Online

konferencja.medyczna@op.pl

PATRONAT HONOROWY

Okręgowa Izba
Pielęgniarek i Położnych
Regionu Siedleckiego

przed jednostką lub nieświadome, a także te, które są świadome i znajdują się w osobowości danej jednostki.

Cel pracy

Celem niniejszej pracy była ocena związku pomiędzy domenami modelu struktury osobowości a poziomem lęku, stresu i depresji u pacjentów ze zdiagnozowanym nowotworem złośliwym.

Material i metoda badań

Na potrzeby niniejszej pracy badaniem objęto 103 pacjentów ze zdiagnozowanym nowotworem złośliwym, wszyscy uczestnicy badania byli dorośli (w wieku 18-60+). Badania przeprowadzono na oddziałach: Oddziale Onkologii Klinicznej i Chemioterapii Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego nr 4 w Lublinie oraz oddziale Chorób Płuc i Gruźlicy nr 2 Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w Lublinie. Badania przeprowadzono w okresie od października 2023 do lipca 2024. Pacjenci biorący udział w badaniu wyrazili zgodę na ich wykonanie oraz zostali poinformowani o jego celu oraz anonimowości. Wykorzystano następujące narzędzia standaryzowane: NEO-FFI, AIS, PSS-10, ASDS, Mini-COPE.

Wnioski

Badani charakteryzujący się wyższym poziomem neurotyczności w wyższym stopniu doświadczali lęku, stresu i depresji. Wyższe doświadczanie depresji wiąże się z niższym poziomem sumienności, ekstrawersji, ugodowości oraz otwartości na doświadczenia. Ponadto, im wyższy poziom doświadczania lęku, tym niższy poziom sumienności, ekstrawersji i ugodowości. Stres również wykazuje korelację z poziomem sumienności, ugodowości i ekstrawersji. Im wyższe nasilenie stresu, tym niższy poziom sumienności, ugodowości i ekstrawersji.

Słowa kluczowe: choroba nowotworowa, struktura modelu osobowości, stres, lęk i depresja.